

[Bernhard Baunsgaard]

et regeringsparti, der kommer med dette, ikke skal regne med støtte fra os. Jeg ved ikke, om de kan finde støtte andre steder i salen, men forbud på kulturområdet, det er ikke os.

Jeg vil gerne have lov til i den anledning at understrege, at alfa og omega for, at en kultur kan blomstre og udvikle sig, for os er frisindet. Jeg sagde i mit første indlæg noget om, at dette måtte være forbundet med tålsomheden. Vi må være prægede af tålsomhed i dansk kultur, og jeg håber, den vil være det – den tålsomhed, som kristeligt folkeparti ikke har. Vi må også være prægede af den ydmyghed, der ligger i, at vi ikke tror, at netop vor lille del af verden har fundet løsningen på alt, men vi må også være prægede af den ydmyghed, der ligger i, at vi ikke tror, at de generationer, der kommer efter os, ikke kan finde bedre svar på problemerne. Vi er nødt til at tage konsekvensen af en sådan indstilling; vi er nødt til så at spørge os selv, netop om vi nu opfylder de forpligtelser for dem, der følger efter os. Er vi parat til, og forstår vi forpligtelsen over for dem, der kommer efter os? Giver vi vore børn rimelige kår, eller tager tingene magten fra os, så parkeringspladsen bliver væsentligere for os end børnehaven, hvor de skal lære fællesskab med andre? I mange tilfælde er det jo et enebarn, det drejer sig om, for det er jo alt for ofte vores tilbud til efterverdenen, og det kan et enebarn kun lære i børnehaven.

Men erkender vi også det ansvar, vi har over for børnene? Erkender vi, at det er forældrepligten, det drejer sig om, eller mener vi, at vi kan frigøre os, at vi kan smyge os udenom og ved forbud og krav til samfundet og dets institutioner slippe billigere om ved forældrepligten, så vi tror, at vi kan slippe i stedet for at hjælpe vore børn til at få den kulturklangbund, uden hvilken al kultur er forgæves? Jeg kan ikke se andet, end at det, kristeligt folkeparti lægger op til, er at smyge sig uden om forældrepligten og lade andre klare det og tro, at det kan gå.

Vi er også nødt til at erkende mangfoldigheden – der er nogle, der har kaldt det alsidighed – i kulturen. Vi er nødt til at erkende, at der er andre, der har andre kulturer, og vi må ikke på forhånd gå ud fra, at vores, bare fordi det er dansk kultur, på forhånd er bedst. Man kan nok blive noget forskrækket over den agitation, der føres her op til EF-valget fra modstandernes side. Jeg har på

fornemmelsen, at kun dette, at man på forhånd går ud fra, at dansk er bedst, kan give undskyldning for noget af den propaganda, der drives.

Vi er nødt til at forstå frisindet, at frisindets væsen ikke er undertrykkelsen, men tværtimod, at vi giver plads for det, vi ikke er enige i. Vi må forstå, at vi stiller kravet sådan, at det ikke er et krav om, at det skal ske på en bestemt måde. Vi må forstå, at der skal være plads til de andre.

Det, jeg frygter for, er, at man for let slipper uden om det hele, hvis man ikke sætter frisindet først og så tager de pligter på sig, som man har som forældre, og ikke overlader det til samfundets institutioner og tror, at man kan klare sig med forbud.

(Kort bemærkning).

**Jimmy Stahr (S):**

Jeg er meget enig med hr. Bernhard Baunsgaard i hans tale om frisindet. Jeg er også enig med ham i spørgsmålet om forældrepligten og forældreansvaret. Men der forbliver et spørgsmål tilbage, når det drejer sig om børnene, hvor forældrene ikke har nogen mulighed for at udøve deres ansvar eller deres pligter. Det er bl.a. derfor, at vi mig bekendt kun har censur eller forbud et eneste sted i en lov, der er vedtaget med de radikales medvirken, nemlig loven om statens filmcensur. Jeg mener at kunne huske, men jeg vil ikke lægge hovedet på blokken, at de radikale netop var med til det dengang for at hjælpe forældrene.

(Kort bemærkning).

**Kofod-Svendsen (KrF):**

Jeg vil gerne takke hr. Bernhard Baunsgaard for hans indlæg. Frisind som respekt for mindretal er jeg meget enig i; det præger f.eks. den friskolelovgivning, vi har herhjemme. Jeg er også enig i, at en stærk overbevisning fordrer respekt for andres overbevisning. Jeg er også enig i det, hr. Bernhard Baunsgaard sagde om forældrepligten.

Men så må jeg gøre én tilføjelse. Jeg ønsker ikke et generelt forbud mod kulturelle aktiviteter, og det var det, jeg forstod hr. Bernhard Baunsgaard spurgte mig om efter mit første indlæg, men jeg mener, at der på videoområdet er aktiviteter, som jeg vil be-